

A' ROMAI TSASZARI ES AP. KIRALYI FELSEG-
NEK KEGYELMES ENGEDELMÉVEL.

Indult BETSBÖL Pénteken 31. Decemberben. 1790.

Pfi! Pfi! — Ó Esztendő Uram! — Egy szó-
ra! — egy szóra!!!

(Igy kiálta a' múlt Szombaton éjjeli 12 órakor az Ujj-
Esztendő az Utban lévő O-Esztendő után.)

Tsak hátra sem tekinté — el-mene az örökké-
valóságba, és úgy el-mene; mintha itt sem
lett volna. — Az 1791-dik esztendőnek-is tsak e'
letisz bére; mihent a' 12 hónapokat el-szolgáltá;
el-megy minden utazó Levél nélkül; azt sem mond-
ja nekünk — jó éttzakát! Ugy mennek az O-esz-
tendők; hogy ugyan azon ajtó-nyilással bé-
toppannak az Ujj-esztendők. Ezek tsak így mennek egy-
karabig — 's észre sem veszszük; egylizer szürkül
L 1111

hogy:

hondalunkan a' hajunk. E' még eddik simmi; men
 ez ifjú Feleségeink Szerentse hajnak hívják. El-
 megy megint egy néhány ó-éztendő, 's hát egé-
 szen meg virágozott a' *Paraditsoni* mandula-fa — refe-
 ketnek a' Kozák-tánczot járt lábok — a' szeniüve-
 gen is álig lát — a' dolofélben lévő Záp-fog a' te-
 jes-kátát sem haraphatja. Elzre sem veszlük mi-
 kor miis mind rendre az ó-éztendő után megyünk,
 's valamint az ó éztendő, ide bizony soha többé
 ebben a' formában vissza-nem jövünk — ujjabbat
 jönnek helyettünk. — 100 ó-éztendők alatt csak
 ezen betűkből tudja a' maradék, hogy ezen a' föld-
 dőn lakott a' *Magyar Kurir*; minden olvasóival ed-
 gyütt, minden ó-éztendővel edgyütt az *Elyséum*-
 ban fog-futczni. — Az én *Deresem* e' részben mi-
 nyápunknál szerentsélebb; mert ő ekkor is itt fog
 nyugodni a' Biblio-Tekákban.

El-ment hát az 1790-dik leg ujjabb ó-éztendő,
 és csak 9 Ujj-éztendők vagynak hátra — hogy más
 században élünk. — Ezen 1790-dik éztendő neve-
 zetes vala az éztendők' Laisromában. — — —

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —

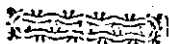
Nemze-
 tünknek egy kegyelmes koronás Fejet, Hazánkunk
 édes Atyát, Földünknek belső és külső tsendessege-
 adott; a' Hazánkba nemzeti érzékenységet, Kirá-
 lyokhoz való hívséget öntött. — Eljen hát Hazánk
 édes Attya 's Királya II-dik *Leopold!* Eljen ennek
 fia, a' mi Hazánk *Pulatinussa* — — *Leopold!*
 Eljen Nemzetünk! Eljenek a' Kurir E. Olvasói
 azt kívánnya ez Ujjéztendőben *Szatsvay*. — Téged
 pedig *Deres* ezen éztendőben ma nyergellek utollzat
 — indulj ezen hírekkel:

A' mi Felséges Királyunk már kezdett valme-
 nyire jobban lenni azon már jelentett, és a' min-
 gondaltatik Fránkfurtból kozott nyavallyájából, mely
 oka vala annak is, hogy a' Sz. *István* kérelzes Rend-
 jének innepe még eddig meg-nem eshetett, és ugyan
 ezen

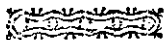
ezen ő Felsőge nyavallyája hátrálta, a' Posonyi gyűléseké; hogy 11-diktől fogva mind a' máj napig semmi gyűlések nem tartattanak. —

Már sok elzúntoktól fogva nem látott igen nagy Udvari galát képzelünk vala magunknak az Ujj-elzúnt első napján, de ez is az ő Felsőge nyavallyája úgy meg gátolta, hogy éppen semmi Udvari gala nem lézen most: Ellenben meg vagynak már a' Felsőges rendelések, hogy ezen ujjelzúnt napján tartatni szokot Udvari Gala Januariusnak 12-dikén; u. m. a' Felsőges *Nápolyi Király'* születése innépén éppen azon módon fog tartatni, mint szokás ujjelzúnt Napján. — Még a' mi Hazánk-fiai, Nemzetünk nagyobb oszlopjai máigis mind Bétsben mulatoznak; és csak az Ujjelzúntóban kezdődnek a' gyűlések. Már a' Deputátus Urak unalommal vagynak olly minden munka nélkül Posonyban. — Már megengedte ő Felsőge, a' mint mondatik, hogy mi nek előtte az ország Posonyból el-bomlanék 8 vagy 9 Députatiot rendeljén az Ország, és mikor ezek a' reájok bizott munkát el-végzik, akkor gyűljön össze megint az ország Budán a' jövő Julius felé — most pedig meddig tartson Posonyban a' Gyűlés *Edippus* sem tudja. Azt irhatjuk bizonyosan, hogy Tan. 6 dikáig a' *Budai Királyi Palotának* kétfelől kelletik a' Felsőges rendelések szerint lenni, melyben a' mi szeretetre méltó fő Hertzegi Palatinusunk *Sándor Leopold* fog egész Udvarával lakni. Ebből ha gondolhatnók, hogy a' Posonyi gyűlés csak addig tartanék; míg a' *Deputatio* ki-lenne rendelve, és olztán a' Palatinus Budára menne, a' hová a' Deputatioktól el végzett munka után fogna Tavaszi-izal az ország össze gyűlni; mert itt ugyan rendelések vagynak a' Palatinusnak Budára való, meneteléről, mely még Januariusban fogna meg-elni — és a' Magyar-Országi fő Komendherazo Vezér *Feld. H. Koburg is* edgyütt fog F. Palatinusunkkal Budán lakozni.

A' *Protestáns Deputátus* Urak máigis Bétsben vagynak; és a' Bétsiek közünfégesen be-zéllik; hogy

8 Fellege a' Vallás dolgában most-is csak azt a
 végfő rendelési tette volna, a' mit leg-előbb, és hogy
 attól el-állani nem kívánna — azonban mi bizonyo-
 son addig nem irhatjuk, míg közönféléllé nem léte-
 tik 8 Fellegének ezen válatfsza. — Azt-is közönf-
 gesen beszélik, hogy az *Illyriai* Nemzet Bétsben lejen-
 dő Udvari Commissiojának G. *Balassa* Ur 8 Exja.
 lenne *Præfesse*, mely *Commissio* a' volt Jésviták épü-
 letében fogna lenni. — Kelzittik a' szállást a' *Ho-*
loniai Papisejedelem H. *Maximilián* számára, ki min-
 den órán ide váratik. — A' Bánáti, ugy nevezett.
Corpus securitatis, bellő tsendességet őrző seregét el-
 botsátották. — A' Regimenteknél lévő szekér és
 ágyú vonó lovakat vagy kotyavetvézték, vagy a'
 táborig költözkedésben marháikban kárt vallott Pa-
 rasztoknak adták, Ezt minden felé így tselekedték,
 mely jele a' békeslégnek. Bétsben, midőn a' Csá-
 szári istálóhól Kotyavetyézék a' Lovakat, 7 R. fo-
 rintokon 2 jó hámos dögöt lehetett venni, de a' mel-
 lyeknek eledelek most Bétsben csak egy hónap alatt
 leg-alább 30. forint. Könnyebb itt most 2 Izegény
 legénynek élni, mint egy lonak; mert ez 14. R. fo-
 rintal el-élhet, ama pedig 15-telis hajossan. — Azt
 beszélik a' Kereskedők, hogy Májusnak 1 napjától
 kezdvén az idegen nádméznek (tzukar) bé-hozála
 meg-fog engedtetni. — A' Hadi Tanátsnak fel-ál-
 lítása és meg-ujjításais 20 dik Dec. vala határozza;
 ez is az 8 Fellege nyavallyája miat maradván-el,
 minden órán meg fog esni. — A' Plébániákkal,
 mind Falukon; mind itt benn a' Városban Bétsben
 minden órán egy változási várunk, hogy a' Papok
 mind fizetésben és szolgálathban légyenek. A' hól-
 fok van, azok közzül másává helyheztetnek némel-
 lyeket, a' hová szükség; a' kik munka és szolgálat
 nélkül vagynak a' Szerzetesek közzül, azoknak Ol-
 tárt rendelnek, a' hol minden nap szolgálják a' Terem-
 tőt — erről már rendelések is jöttek Auszriában. — A'
 Pruszsziai Sleziában 10 batalion gyalog-és 5 *Squadron*
 lovas minden más hadi-készülettel együtt tsatáro lá-
 bra állitatott, a' mint a' közelebb érkezett Levelek
 erősitik, olly parantsolattal, hogy az első intérsé-
 moz.

mozdulhassanak. Lássan! Pruzsusz Uram! Kevés ez a Muzzka ellen; gonosz Legény H. Potemkin. Nem is lesz ezen háboruból több a' készülétnél. — Temesvárt Dec. 12-dikén ki-mondhatatlan pompával inneplék meg az ő Hefége meg-koronáztatásának nagy innepét. Az egész *Acadi* Bandérium, melynél szebb egy sints, gála köntösban, paripán meg jelenék itten; 6 Kompánia gyalogfág tüzelt a' Templom előtt. A' Vármegye háza a' Török 's más mulikák miat zeng vala, mindenek meg valának világosítva; egy szóval: soha itt ilyen pompa nem tartaték, mint e' vala. —

Bálokban tántzol vala minden; még tsak a' tüzelt hatonafőgnakis 20 akó Bort adatott a' N. Vármegye. — Igen jeles vala itten a' gazdagon épült győzedelmi-kapuis, mellynek előtte egy táblán e' vala írva: A' ki a' Királyoknak segittséget nyujt, az országok kormányját Kormányazók' kezébe adja, kinék az egész Világ Biradalma, ki *Dávidot* a' maga szolját ellenfége kezéből ki szabadította, ki a' mély völgyek fenekén utat és ösvényt szab; az általa meg, őrizte meg, igazgassa, a' F. Császár a' ki Királyokat Második Leopoldot. — Ezen szöveg meglehetősen leírása tsak nem lehetetlen.

A' G. *Kemény László* Ur halálával, átván maradt *Ritter* om Anatólfiak. Ő Hefége a' *Csanádi* megye nagy erdésü Papjának és Gen. *Vicáriussá* nak T. T. *Kemény László* Urnak adta, előbbi hivatalában tett szolgálatokért. —

Nagyvörösi, Dec. 13. Ma tartatott, a' Septemvirális Társaság Prézesse, 's Bihar Vármegyének ideiglenes igazgatójúl rendelt Gr. *Brunszvik* ő Excellenciájának meghívása alatti, a' Vármegye' közönsé G. ülése. Az említett Méltóságnak szép beszéd: ilyen időpönn fordultott a' Gyűlés' részéről; de a' mellyben nem volt jelen azon része a' Kuth. Uraknak; melly A. ut. 2-dikán magános Gyűlést tartott volt. Azonnan repeső örömmel irhatom, hogy a' huzgály hazafői szeretetnek tüze, kezdi Megyénk' Fajának sziveket újjonnan öfzve olvasztani, melly boldog egység-lételnek óhajtott gyűndöltse az,
 hogy

hagy Vitze Kantzellárius Gróf *Teleky* Sámuel ő Ex-
tzel. ját, méltó Fejének kívánja ezen díszes Tett. —
— Uel is érkezett már mind ő Felségéhez, mind a'
Vitze Kantzellárius Urhoz stafétán a' levél melly-
ben egyező szível hívja ő Ketz. ját magához a'
Ns. Vármegye. — Ezen Levele által midőn egy fe-
lül nyomos örömet szerzett Ns. Bihar Vármegye, jó
Királyának, s Fő Ispánnynak; ugyan akkor más
résztől erős fundamentumát vetette meg egyizerte,
maga telyes erőben leendő virágzásának.

Külföldi jejegyzések: — A' Belgiumban minden felé
ugy fujják a' *Tized Istent Dicsérünköt*, hogy ide
Betsbe hallik, és már most az itt lévő Ts. Királyi
fegyvezes nép szível osztatot azon Országban, és ki
ki tsendellőben vagyon. — Minekutánna H. *Szar-*
tzenberg, mint Kurir, Romába is az ő Felsége sze-
rentsés meg-koronáztatásainak hírért meg vitte volna,
különös *audentia*ja vala őszentségénél a' Pápnak, ki
minden Kárdinálisait öszve hivatván azoknak tud-
tokra adta. Haladó innepet szentelt és nagy ágyu-
zások között ülé meg ezen innepet *Roma*, és estvé-
re minden idegen Követeknek lakó helyeik meg-
valának világosítva. — Anglia Spanyol Országgal,
és Spanyol Ország Marakkóval tökéletesen békeffé-
gre léptenek. — A' Császárné napját H. *Potemkin*,
Benderbe ülte-meg, és más nap *Jafsiban*, a' hól ma-
radandó a' télen. — Egy *Benderbe* érkezett Kurir
azt a' hirt vitte *Potemkinnek*, hogy a' Tatarok ma-
gokat egészszén meg-adták, és ugy hiszik némelyek
hogy a' Muszka Tabor teli szállást készittene — bé-
keffégnek kell egész Európában lenni — tsak a'
Frantzok vagynak minden szememek előtt. — *Lüt-*
Lütthben még is roszizúl solynak a' dolgok Dec. 6 di-
kán többet mint 30 gazdag emberek házeit vezték-
fel a' lármás Pártosok, és le rontattak sok épülete-
ket. — *Brábantziában* az olojat meg vesztegezték
vala méreggel, mely által 100 embernél több holt
meg. Már most nyomozzák a' dolgot, és az effele
olajat Lámpásokban égetik. — Senki se böjtel itt
szért jó szível szolgál olajjal. —

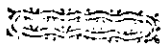
A. Ns. Szabolcs Vármegyei Te Deum Laudamusnak le-írása :

„ Kálló. — Kedves jó Barátom! — Tudom ugyan jól, hogy azon Tisztetség tételnek, melly ezen folyó hón. 5 dik napján N. Kálló Városában N. Szabolcs Vármegyében Fels. II-dik *Leopold* Római Császár, és Magyar-orzági Király meg-koronáztatásának, és Ditsőséges Uralkodásának emlékezetére tartatott; számos le-írói legyenek; meg-eshetett mindazáltal az, hogy ne talán ezen Isteni Ditsérettel elegyített Tisztelet meg-tevéshez vagy többet ragasztottak, vagy abból felejtettek; hogy azért a' több tudósítalokból lehessen egy bizonyos Ország eleibe terjeszteni; hald meg mi-képpen ment véghez, rövideden elő adom:

El-érkezett t. i. ezen N. Szabolcs Vármegyéhez is a' Fels. M. Királyi Helytartó Tanátsnak azon Kegyes Parantsolattya, hogy Fels. II-dik *Leopold* Római Királyá, és egyszersmind Császárrá válalztatott, melly kettős örömébe, hogy édes Magyar Hazánk-is részes lenne, Isteni Ditsérettel elegyes öröm és Háláadás parantsolatott.

Ezen régen ohajtott parantsolat éppen akkor, sőt az után érkezett hozzánk, a' midőn már Fels. II-dik *Leopold* Feje a' Szentséges Magyar Koronával is, Isteni Rendeléből meg tiszteletet és Koronáztatott; a' honnan hármias örömünk külsőképpen való ki-jelentésére köz Gyűlésünkben az végeztetett, és az egész Megyébe ki hirdtetett, hogy Fs. II dik *Leopold* boldog Uralkodásáért, Felséges Királyi Háza meg-maradásáért mint Törvényes, és Koronázott Fejünk hozzfzas életéért, Felséges *Sándor Leopold* első Hazánkfia, és fő Oszlopja boldog Kormányozásáért, és vele születt Magyar szivet szerető szivének állandóságáért minden Városokba és Falukba *Te Deum Laudamus* Különös Isteni Tisztelet tartasék, melly-is N. Kálló Anya Városában a' Mélt. és Tites Rendek jelenlétekbe mennél módosabban, és nagyobb méltósággal tételsen-meg.

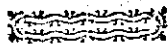
Melly

Melly végre hír adatott az egész Ns Vármegyében, egyzersmind minden Nemess Rendek különösen hivattak ezen regeen ohajtott czélnak elérését, követő Isteni Tisztelet mennél dízelebbben lehető végbevitelére; hasonlóképpen a' múlt Nyáron a' Felséges Korona őrzésére önként és egyedül Hazafiai indulatból ajánlott Magyar Fő Nemes Vitézek is Banderialis parádéba megjelenni parantsoltattak olly rangal és rendel, a' millyennel a' Nyári követségeket megtették.

Eljött tehát az a' mindenek által ohajtott 5-dik napja az Hónapnak, melly napot a' természet is nagyon nevezetléssé tett azzal, hogy előtte való egész Héten szüntelen való esőzés vala; ekkor pedig a' Lengyel Országi szél a' fárt megfogyalváu, még a' pántlofnak, és Czípököknek is bátor sétálást engedett. Melly napon a' tiszta szivből, és szin mutatás nélkül való kéz indulatból származott Isteni Ditséret, és a' körül véghez vitt külső czéremonia illy rendel ment véghez:

Még előtte való Nap, a' négy Járásból való Nemesség, az előre ki-nevezett Nagy Kállay Kállay Sándor, Pazonyi Elek László, Szolnoki Jármay Pál, Somosi Somosi László, Vajai Ibrányi József és Mihály fő Kapitányok alatt, minden Járásból 120 gyalog, és ugyan annyi Lovas Nemess Rend, mind egyenlő világos kék fehér sűrös, és fekete Bárany bőrrrel prémezett ruhában, Lódingoson és Pantalléroson, puská, kard, Karabély, pár piftolyal felövezve béjöttek, holott is a' ki rendelt Quártélyokon kéz vatforára várattatván megnyugodtanak, a' Banderialis vagy is Korona Őrző Vitéz Sereg pedig T. Vajai Vay Adám, és Vajai Ibrányi Farkas második Vice Hspány Urak mint Kapitányok vezérlése alatt, a' közelebb lévő Kálló Semjényi nevezetű Helységbe Tek. N. Kállai Kállay Sándor Királyi Udvarnokhoz, és a' Bátori Járásbéli gyalog Kapitányhoz lévén egész Seregével megkérve ottan északázott, holott is Mélt. Báró Revisnyei Revitzky Anna mint példás Házi Gazdasszonynak minden kémel.

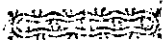
kéméllés nélkül lévő Gazdaszszonykodásából hőven vatsoráltak, és ágyuk ropogásai, hegedük zengései, trombiták harfogásai között a' *Jánosi* híres *Faraó* Nemzetebéli Mufikusok, és jó féle Egri borok kedvet tsinálván, a' sok *Vivat Rex Leopoldus*, *Vivat Alexander Palatinus* közöntések között viradtak-meg.

Ez alatt pedig N. Kálló Várofsában, ezen Nemes Korona őrző Seregnek fő Vezére Mélt. Gr. N. Kállay *Kállay* János Királyi Kúltos, és Komornyk Ur ő Nga, ki felől el-nem hinnéd kedves Kurir, hogy életének 25-dik Esztendejébe Provinciális Com. mifsárius 28 dikba a' Debretzenyi Districtuális Táblának edgyik Birája, 31-dikbe pedig ugyan annak Praefese volt majd 20 esztendeig, és így soha sem Katona, még is mely tsendességgel, minden leg-kisebb panasz nélkül vezérelte-fel a' Nemes Korona őrző Serget, egy óráig sem hagyván, majd 40 mért földeket 52 esztendős legény korába ló-háton vitt véghez, kinek szive mind a' Hazafiához, mind a' fegyver-viselőkhöz olly szénáját, abrakját, akkor sem sajnállotta ingyen adni a' magájából, a' nálunk Quártéjozó Katonáknak, a' midőn a' szükség miatt sohonnan nem remélhetett, ha nem hiszed kérdezd-meg a' Consilium Publicumon, melly ezen fő Vezérnek háláadó szivét különös Levelével a' Vármegyénk által meg-is közönte. Ezen nagyra születt Gróf fő Vezér mondom mostan-is a' piatzunk kellő közepén, egy fő Vezérhez illő pompás Sátort húzatott, melly éjjel nappal arra rendelt Nemes Katona által ki-vont fegyverrel Strásáltatott.

Reggelre viradván pedig, ugy mint a' köz Isteni Tízteletre, és Ditséretre *Te Deum Laudamus* rendeltetett Innepi napra, még fél órányi járó föld-re hallatott a' Városba nagy Mufika szó, és Ostorok ropogásai, melyre még a' fő Rendek, és Aszszonyságok is fél öltözetben, ki fél cipőkbe, ki fél strimflibe, a' Városunk Piatza közepére rohantanak, ohajtva várván ezen távolról zengedező mulika szónak okat és fundamentomát, azonba köze

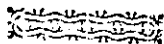
ledvén a' Piatzhoz, hát egy meg-aranyozott Szar-
 vu, zöld koltzoruval fel-boktázott mizolt ökröt
 vezetnek vala négy hasonló örömet jelentő ruhá-
 ba fel-öltözött *Biri* nevű falubéli Hentesek, ki fü-
 lét, ki farkát, ki szarvát fogván, ezen szegények
 számára le vágatandó ökörnek; melyet nyombá kö-
 vetett egy hat ökrös, borral, kenyérral, Sódorral,
 és egyéb elességgel meg-rakatott Tár-szekér. Ezen
 szekeren lévő kedves idő Szevednyei boros hordón
 ül vala egy *Bakhus* formára fel-öltöztetett szegény
 ember, másképp a' feat irt fő Vezérnek Nyúl ker-
 getője egy töltött inobe gatyába, ki lábait a' jó
 boros hordón kerelttül vetvén, zöld Koltzórú volt
 fejébe, kezébe pedig egy jó féle pálinkával teli pa-
 latk, a' másikba pedig pohár az hat ökör mellett
 pedig Béres liros inobe gatyába, és Csákos süveg-
 be, kik-is ostorokkal hallatlan ropogtatást, és pat-
 togatást követtek-el, a' izekér vagy is boros hordó
 tetején ülő személy pedig szentelen iszik-vala ezt
 kiáltván: *Ellyen F. Leopold Király, ellyen Sándor*
Nádor Ispány, mind addig, míg a' patzon egyet for-
 dulván, a' Vármegye Palotája előtt, vitték az ök-
 röt a' rakott Tár-szekérral együtt a' fő Vezér Sáro-
 rához, kinek kedves Grófnéja Melt. B. *Muranitz*
Horváth Katalin Afelzony küldte ezen szép ajándé-
 kot a' szegény Babok, és más Vármegyebéli Kól-
 dusok, szegények, köz nép, és azoknak számokra,
 kiknek húsrá, borra, vagy kenyérre volna szüksé-
 gek, hogy Felséges II-dik *Leopold Magyar Orizá-*
gi Királynak lett fel-kenettetésén azok-is a' főbb
 Rendeikkel egyetemben örülnének, és vigadoznak.

Ez alatt Kálló Semjénbökis, a' Nemes Korona
 örzd Sereg, Ionepi egyenlő ruhájába, két tagba bé
 érkezett reggeli 9 óra tályba, mellynek edgyikét
 edgyik Zálzló alatt fent-emlitett T. Vajai *Vaj* Adám,
 másik pedig, a' másik Zálzló alatt ugyan Vajai
Ibrányi Farkas második V. Ispány Úrak vezettek-
 bé. Kik-is Adjutant B. *Bémer* által előre a' Melt.
 fő Vezérnek hirt adván, azonnal szokott szállásá-
 ról kevéj Paripáján elejébe nyargalván, maga ve-
 zérlette

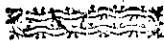
zérlette mind a' Ns. Korona őrző, mind az öszvegyült Lovas Ns. Sereget, mely Nemes Sereg előtt jött két Bitang lóra fel-ültetett *Jánosfi Czigány* trombitával, melyre hasonlóképpen, mivel a' trombitálás hallatlan szépségű, és más pallerozott Nemzetben is ritkán találtatható volt, minden főbb Rendek a' Kávé mellől fel-ugrándozván, sokan a' nélkül maradtak, mivel már ekkor minden ki szegezett ágyuk meg-szollaltanak, a' három toronyba lévő harangok meg-vonattattanak, a' bé-gyült egyenlő ruhájú Nemesség, kiknek számát, a' Lovásoknak ugyan 600-ra, a' Gyalogoknak pedig négyöt százra könnyen számlálhatom rendbe állították, és az előre ki-nevezett Kapitányok által rendbe szedtettenek, hogy a' mindjárt következő Isten dicséret annál módosabban és a' mi jó Királyunkhoz illendőbbben mehessen véghez.

Mind ezen egész készüllettel lévő Nemesi Rend pedig, az itt lévő díszes Vármegye Palotájával szembe állítottatott, hogy a' minden másod ízben mind a' 24. ágyuval jel adatik, akkor mindnyájan lovaikról le-szálván, a' Gyűlésbe bé-menneznek, a' minthogy tizedfél órakor jel adatván, minnyájan fel-mentünk, holott is első V. Ispány, *T. Szathmáry Király* Josef velle született módja szerint, rövideden de fontosán elő adta az Királyoknak méltóságát, azok választásának módját, eredetit, és a' körül véghez menni szokott pompákat, egy szersmind ki-fejezte azt is, hogy mi legyen ezen máj napra lett öszve gyűlésünknek czélja, és hogy minémű örömmel, melly nagy készséggel kellek minden igaz Hazafiának magát viselni Koronázott Fejéhez, mellyek után Királyunk eránt tartozó kötelességeinket igaz Hazafiusággal elő arló kedves beizedit *Vivat Rex Leopoldus, Vivat Alexander Palatinus* kettőzött mondással végezvén, az egész fel-szedekezett Nemes Rend és Sokaság ezt újította, a' midőn a' Városnak minden szegeletein ki-szegezett ágyuk is meg-szollaltanak, és a' tiszta örömmel nyilvános jeleit adták: ezek után

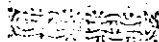
É. Le-jöven a' Mélt. és Tettes Rendek a' Ns. Vár-
 megye Palotájából, hogy a' Királyok Királyának
 is buzgó hűlékat adták, és Fels. Koronás Kirá-
 lyok hofszas életéért, boldog Uraikodásáért szent
 helyeken is imatkoznának, indultanak elsőben is
 a' Romai Catholikusok Templomába a' midőn elő-
 re ment a' Ns. Korona őrző Sereg, Muárusának
 egyik része szomorú notában örömet elő adó han-
 gal, melyet nyombá követett azon Ns. Korona-
 őrző Sereg, melynek jobb és bal keze felől lassú
 lépéssel menének a' Vármegyebéli egyenlő öltözet-
 be lévő Ns. Rendek lö-háton, ezeket követte a'
 Ns. Vármegyének 24 lovas Katonai díszes öltözet-
 ben, ezek után ment egy arra ki-nevezett Rend-
 tsináló Ns. Dísz-gi Erdőly Antal fel-pántlikázott
 hofszá bottal, kit követtek a' T. Magisztrátus
 Titk Urak magok rangjok szerént, menvén t. i.
 előre a' Ns. Vármegye Iró Dáákjai, ezek-után a'
 12 Esküttek, utánok ugyan annyi Sz. Biró Urak,
 Notáriusok, ezek után a' V. Ispányok, és már ez
 előttük ezen Rangba lévő fobb Rendek a' több Hí-
 tes Tábla Birókkal egyetemben, lévén mindenek-
 nek a' Campbanba menésbe magok Rangjához és
 Hivatálhoz hatoló négy egyenlő személyek tár-
 laik.

Ezek után mentenek az ezen szent végre nagy
 számmal öltözött Mgos. és Tettes Afzszonyok,
 és több Uj Afzszonyok, és Kis-Afzszonyok-
 nyombában, kiket a' fokszor említett Mgos fő-
 vezetteket kedves Grófnéja Mgos B. Muraniczy Hor-
 vát vezette, és első V. Ispányné Tites Szemerei
 vezette. Afzszony mély alázatósággal, ele-
 ges nyombán, hatoló rendel vezettek, nyombá
 követvén a' száma nélkül való Nemes és Polgári
 Afzszonyok, kik az egész Vármegyéből nagy szám-
 mal gyűltenek össze: végre pedig kiférték ezen szép
 Sereget a' fegyveres gyalog Nemesség mindenik tsu-
 port maga vitéz Kapitányja által módósan ve-
 zettetvén.

Bé-menének tehát a' Templomba azok, a' kik bé-férhettek, nevezetesen a' Ns. Korona-örző Sereg maga rende és rangja szerént a' Templomnak közepette szembe sort tsinála magának, a' főbb Rendek pedig az Oltár előtt álván, az több részit a' Templomnak, a' fok Mgos és Tttes Afzfzonyok 's Kis-Atzok töltötték-bé, ez alatt fő Tisztelendő N. Kállai *Kállay* György Egri Káncnok Ur, mint a' Ns. Korona-örző Seregnak Káplánnya, és a' N. Egri Megyének egy olly érdemes Tagja, ki mind születéséről, mind maga viseléséről, és mind elméleti ajándékiról a' mi vidékünkön az elsőséget bátran magának tulajdonithattya, fel-menvén a' Prédikáció székbe ezenSz. Evangeliumról: *Regem Honorificate*, a' *Királyt tiszteljétek* egy olly hathatos Prédikációt mondott a' mi végünkhöz alkalmaztatva mennél szebbet gondolva sem gondolhatsz, ugy hogy a' bent halgató Mgos és Ttis Uraságoknak egélsz figyelmetséget okozott; mely alatt valahányszor a' Fels. *Leopold* Király nevét, vagy Fels. Házát, és leg-kedvesebb első Magyar Fiát *Sándor Leopold* kedves Palatinnsunkat elő hozta, és nékiek Vivatot kiáltott, mindannyiszor a' Templom körül rendbe állott mintegy 400 főből álló gyalog Nemesség olly pontra lött T. Szolnai *Jármay* Pál gyalog fő Kapitány vezérlése alatt, hogy a' jelen lévő reguláris nálunk Quártéjózó *Anspach* Német Vasas Regementnek minden fő Tíztyei bámulással tsudálkoztak, és a' másként munkára termett Magyar Nemzetnek illy friss maga viséletét nem győzték eléggé ditsérni, hát mit nem tsinált a' fő Pattantyus Mellér *Simon* Pál, ki másképpen ugyan a' Rábazközre való a' Fertő mellé, de meg kell vallani, hogy még-is igaz Magyarinak mutatta magát, mert egy minutum alatt, mind a' 24 ágyukat kész volt el-lövetni, mely a' Német Katona Tíztekben annál nagyobb bámulást okozott.

Vége lévén e' szerint a' Prædicationak, a' nagy számmal öszve gyült Papi Rendek azonnal a' Szt. *Misshoz* fogtak, melly alatt valahányszor kellett, mind

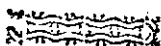

mind annyiszor szólottanak, mind az apró puskák, mind az ágyuk, a' musika pedig dob, trombita, az egész Sz. Misének végéig szüntelen tartatott, melynek végén, meg-indultának Szt. Oltár elől a' Ngos és Titus Rendek, Nemesek, és a' köz-nép, hasonló rendel, és rangal a' mint felyebb meg-ittam a' Reformátusok Templomába, holott is kézpen vártak 18 Pataki tanuló Ifjak, kik-is mihelyest a' T. Rendek fort ülének, hozzá fogtanak az Angyal énekléshez, mellyeket 12 hangon olly harmóniával énekeltek, melynél szebbet gondolni sem lehet, ezt követte Tisztelendő Debretzeni Theologiae Professzor Szilágyi Gábor Urnak (azon Sz. Igékről, mely meg-vagyon írva *Sam. első Könyvének 12. Készének 13-dik 14-dik Versében ehképpen: mostan azért imhol a' Király a' hit valasztottatok, és a' hit kívántatok, és imé az UR Királyá tette ötlet-ti rajtatok: hogy ha félték az Urat, és szolgáltok ő Nékie, és engedelmezek lettek az Ő Szavának, és az Ő szájából jött Parantsolatok ellen nem rugodoztak, mind a' ti Királyotok, hi ti rajtatok Uralkodik, megmaradtok, követség a' ti Uratokat Istenetek; tett hathatós Prédikátioja, melly szerint meg-tanított bennünket mind arra, hogy a' Földi Királyokat a' Mennyei Király tézsi, mind arra, hogy az Isteni félelem és Vallás a' Királyok boldog Uralkodásának, és az Országok boldogságának leg-nagyobb fundamentoma. Melly Angyal belzédeket, a' nevezett Pataki Tanuló Ifjak Sz. Dávid 72-dik Sól-tárának 1-ső Versével így végeztek:*

Uram a' te Itélletedet
Adjad a' Királynak.
Igazságodnak add értelmét
A' Király Flának.
Hogy ő a' te Nagy Seregedet
Igazan ítélje,
Es a' te sok szegény Népedet
Törvénnyel vezérje.

Melleyek alatt a' szüntelen való puskázás és ágyuzás minden megszünés nélkül folytatnak. Ezek után minden külső pompáknak itten vége lévén hasonló rangal és rendel vízfűza indultanak a' N. Vármegye Palotájába, holott is az egész Megyebéli 'Sidóságtól körül vettetvén, azoknak is Rabinerek fedezett Sátor alatt az O. Testamentombéli szokások szerént hálákat adván a' Jehoyának, hogy illy jó Királlyal áldotta meg Hazánkat, és mindnyájan buzgón könyörögtenek Felséges II. dik *Leopold* hofszas életéért, és boldog Uralkodásáért, e' mellett különös írásban is ki-jelentették magok Jobbágyi kötelelségeket, melyet a' fent említett hofszú botu Rend tsináló *Diofzegi Erdödy Antal* olyasott-el. — Ekkor minden Méltóságok és Nemeli Rendek a' Palotába, holott is már mintegy 300 személyekre lévén gazdag Asztal terítve, a' két Teties, V. *Upany Scatthunary Király Jozef*, és Vajai *Ibrányi Farkas* Uraknál musika szó trombiták harigása, és ágyuk ropogásai között mindnyájan a' jó Tokai bortól jó kedvet kapván, jól laktanak. Ezt az egyet említvén, hogy még az Uri Afiszonyások is midön Felséges Urunkért ittanak volna, poharaikat örömköbe a' Palotából le-hajgálták. Mások pedig kik ezen két asztalhoz nem férhettek, a' Városon lakozó Uri Rendnél, kinél negyvenen, kinél ötvenen, kinél többen is ebédeltének, itt is mindenütt a' nagy öröm és Vivát kiáltások között mulatván magokat, mely szerént egész nap telvén az Illeni tisztelet, és azt követett ebéd végbe vitelébe, estvére sokszor említett *Mgos Gróf fő Vezér* ugyan a' N. Vármegye Palotájába minden öszve-gyülekezett Rendeknek tántzot ada, holott, ugy az ebéden is a' nálunk *Quáriélyozó Tiszt Urak* is jelen vóltnak, és elegyes Német, Magyar, Itájer, Valtzer, Kozák, *Strafzburger*, sőt még 'Sidó tántzot is tántzoltának egész világos viradtig, a' midön mindenek magok rendes delgai követésére örömmel háza mentének.

Láddé kedves Kurir! de ha jelen lehettél volna még jobban láthattad volna azt, hogy azon

gyalázatos Ujjság Irók, és Nemzetünk gyűlölői, kik ezen mi Tifzán-túl való Vidékünkről balgatágu gondolkodtak, és firkálgattak, felette tsalatkoznák, sőt hazudoznak, mert itt van ám a' Koronázott Fő eránt az igaz Tifztele, itt van a' különbözö Vallásoknak egysége, itt van egy szív, egy szeretet, kik életünket mindenünket a' mi jó Királyunkért, annak Felséges Királyi Házáért, és Felséges Nader Ispányunkért le-tenni készek vagyunk, Vivánt!!

Melly jó gondolattya és szép allusioja volt ezen Kegyes Fejedelemhez, a' M. Vézer Úrnak midőn a' Bált és vatsorát arra az egész gyülekezetenek, a' ki fényesen sok ezüst Gyertyatartókban égő Viaszgyertyákkal *illuminálván* asztalát, egy szivárvánut tsináltatott, mellynek alatta talláiban lévő fejér Galamb repüllő képpen hozta a' zöld ágat a' szájában, és a' szivárványnak egyik oldalán aranyozott betűkkel volt feljegyezve: *Pacem feró vocis. Moyses L. 1.* a' másik oldalán *Vivat Leopoldus Secundus !!* — Méltó-is volt illy hoszfzas vizözön után illy kegyes Galambot így meg-tisztelni.

Egy más meg jegyés. — Még el-sejött a' Farsáng, 's házasodik a' Nap. Mit tsináltok az Ezopus Békái ha minden tók ki-száradnak? — A' Josef Császár Uralkodása alatt akart vala egy Görög ujság fel állani, melynek már előre mint egy 3000-nyi Előfizetőji valának — de a' Porta az ő Zenebonás népe közé ezt nem akarván bé botsáttani, ne hogy a' Népek szeme ki-nyiljon, a' mint tudunkra vagyon, meg-akadályoztatta, már most engedelem adattatott egy ilyen Görög ujságnak Bétsben, és ezen 1791-dik esztendőnek elejével kezdődik-is — mely első lámpás fog lenni a' Görögül tudó Töröklégnék — és idővel tovább megy a' Világosság.

Hazánkbeli Tudósítások.

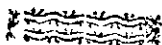
Máramarosból írják, hogy Dec. 12-dikéig még csak fűtteni sem igen kellett, olly gyenge idők jártanak. A' borok itt savanyók, és az Er-mellyéken drágán, u. m. 7 V. forinton indúlt öreg tsebre. A' Búzának köbie elkél 8 N. forinton 20, 30 kron — az utak járhatatlanak. — II-dik Leopold Királyunknak mind Tsáizárságra, mind M. Királyságra lett Koronáztatásának innepe itt is egész pompával és örömmel esett-meg. — Itt a' Só Hivatalban megholt Verner első Assessor helyébe megint Német tétett, mellyből azt a' következéft hozzák-ki némellyek, hogy az eddig volt izokas továbbra is meg-fog maradni. —

Harmatzból azt írják: „ Borsod Vármegyében, Tseppány nevü Helységben, a' múlt hónapban egy Alízony nyúlat frült, mellyet hogy meg-látott a-zonnal a' nehéz nyavallya törvéni-ki, a' nyúllal edgyütt meg-holt. — Ezt egy E. Uri-ember írta, ki talán pennájával és velünk nem fog tréfálódni.

Egy Zemplén Varmegyében a' Tisza és Sajó Vízének őszve-menésében lévő Kis Falutskában lakó Lelkek Pásztorának Ujj esztendő kivánása: — „ Régenten az ujj Fejedelemnek, midőn valaki jó kívánásából halmat akart rakni, és egy Summában mind az Országnek, mind a' Királynak témérdekjókat kívánni, így kiáltott fel: *Sis felicior Augusto melior Trajano!* Ha én mostan, mindazoknak a' jó kívánásoknak széles Teugerében bé ereszkednék-is, mellyeket az Hóldnak fénnjét nagyon el-takart két fejlü Sas Izárnyai alatt nyugovó Népek és Nemzettségek kívántanak a' mi nagy Ditsőséggel Uralkodó Monárkhánknek tsak fel-koronázásának napján, és azolta-is, ez ujj Esztendő fel-derülésével se többeket, se nagyobbakat nem kívánhatnék, ennél: *Sis felicior Leopoldo I-mo, melior Maria Theresia!* mellyet az Isten Könyvének ezen

M m m m m

Izavai.

szavaival tészek - ki: A' mi képpen vele volt az E-
geknek Ura első *Leopoldussal*, és ama nagy Szec-
tségű *Mária Theresiával*: úgy légyen Te veled-i
Felséges Uram *II-dik Leopold!* és magasztalja fel-
lyebb a' Te Királyi székedet, minden előtted Urak-
kodó Királyok székinél! Meg léssen ez Uram Király,
Felséges *Leopold*. 1. ször ha a' Szent Irás szavain fun-
dált, és a Királyi Kegyelmes Jóságától függő igaz
Ekklesiái fenyték erős talpra fog állani. 2. ször ha
a' mindenkor buzgó félelemmel említendő nagy Is-
tennek ditsőséges Szent Nevét sértegető rettenetes
Magyar káromkodás meg-másolhatatlan Királyi
Végezéssel közölünk ki irtattatik. Örökké élj, Fel-
séges Király *II-dik Leopold!* és nékem e' két do-
log meg-nyerés végett Királyi Thronusod előtt mély
alázatossággal esedező féreg embernek e' vakmerő
bátorságomért kegyelmezz meg. Te pedig oh *II-dik
Leopold!* hatalmas Ura, kinek kezaidben vagynak
a' Királyoknak sziveik: kérlek hajtsad arra a' mo-
slanába fel koronázott Ditsőséged sugáiraival leg-
közelebből ékesült hűséges *Hely-Tartódnak* szívét,
hogy addig el-ne végezzem Nevemnek meg-felelő
Terhes futálomat, míg Felséges és Kegyelmes jó Kir-
ályomnak e' felől való kegyes Parantsolatját szent
tsokolással meg-nem tsokolom.

Szigeth Máramarosban. — „Azon való örön-
nek ki-fejezésére, melyet érzettem, azon Levél-
ből a' Magyar Kurirnak, mellyben, ajánlja a' Ma-
gyar Könyveknek recensioját ingyen elküldeni, és
hogy tsak ugyan találtatott valaki a' Magyar Nem-
zetben, a' ki ezen valóba szükséges dolognak, ha
tsak valami kitsiny részben való ki-nyilásának út-
ját-is ki-tanálta: imé egy néhány Versket rekeir-
tek ide:

Nemzetemnek tudós Részze! hát örökké halgatzsz?
Mindég az Esmeretlenség' Korma alatt maratzsz?
Midőn a' pallerzás Utát, előtted nyitva látod
A' más Nemzet' világára, tsak a' Izemed, szád látod?
Midőn a' pirosuló Hajnalt, *Szatsvai* ki mutatya:
A' rég várt tudós tsatára, a' Trombitát futatya

A' Tudatlanság Zárjait, fel-rontani akarja
 Ist készitget Nemzetünknek Hájjogára jobb karja:
 Akkor-istsak vesztegletszé? nem segített Nemzeteden?
 Vezetni vak atyádfiát, sajnálodé kezeden?
 Iné! a' mit sok tudos szív, sok ezerszer óhajtott,
 Nemzetünknek várt tavasza mostan oda ki-hajtott.
 Kézf a' *Deres* abrak nélkül, a' Lámpást el hordozni;
 A' Magyar Nemzet hasznának e' részben is áldozni:
 Tsak az Olaj meg ne fogygyon, 's Tömjén minden-
 kor légyen:

Hadd-ell! Nemzetünk Hajnala, rövid nap délre mé-
 gyen.

Nofza hát tudós Magyarok, rángalsatok mind fegy-
 vert

Rontsátok a' fetéttséget, formáljátok az embert.
 Tisztogalsátok az Olajt, seprejétől, 's a' Tömjént,
 Válogalsátok a' tiszta Súgártól a' fattyu fényt.
 En ugyan ezt tselekezem, régen ezt óhajtottam.
 Örülök e' századjára, hogy Népemnek jutottam,
 Mert ugy tetztzik látok már-is, déli világosságot.
 Mely körül fogta egészszén, e' kis Magyar Világot.
 Ugy tetztzik, a' meg-hólt Lelkek, már többé fel-nem
 járnak

Sem a' Kólts lyukán a' Matska, által nem jár a'
 zárnak.

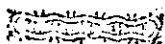
A' Sz. Gellért hegye többé: Bórsot nem fog termeni
 Ha a' vén Afzizonyt a' vízbe vetik, már le-fog
 menni.

Már a' böltsefség magával nem Londonnal születik
 Buda, Pofon, Kassa, Várad, Sorbonnal vetélkedik:
 Adja Isten hogy ugy légyen minthogy a' meg-is lehet,
 Egygyet értő serénységre, mihelyt a' Magyar mehet.

Felséges Második *Leopoldnak* szerentsésen lett meg-
 koronáztatásán, a' Magyar Hazát örülni kén-
 szerítő Mú'sa. — Miskóltz 15 dik November-
 ben. Nagy Ferentz, a' Réform, Gimnáziumbéli
 II-dik Tanító.

Tapsra! nemes Vérrel született Magyar, edgybe te-
 nyérrél,

Nemzetem, óh kegyelem' részese! Tapsra velem!

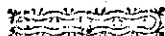
A' Törökök' Hóldját hamar el-fogyató Leopoldját,
 Meg-koronázta Hazánk; már vagyon édes Atyánk,
 Bölts Fejedelmednek Koronás Tsászári Fejednek,
 Tapsokat üls Magyarom! jelt ad azokra karom.
 Vigad ezerler Szám, nosza hát valahány hadi-Szer-
 szám

Vig Mu'sikára-való, legyen öröme tsaló.
 Trombita harogjon, meg ütött Dob előtte ropogjon,
 Réz, Vas, utánna tsörögj; Puska fok izbe dörögj!
 Taps Haza! vig szájjal dítsekedj Fejedelmi Kirájjal
 Van Leopoldod, Az ám bölts Atya, drága Hazám!
 Arva valál, nem vólt fedeződ, ki Fejed vala meg-
 hólt.

Már a' helyet, nyereség! újjat ad a' kegyes Eg.
 Nem vagy azért árván; szemeid' patakít ma bé-zárván
 Bús vizeket le-törülj rólok, ezerler örülj.
 Ilened ezt néked maga-rendeli, hogy vezetéked'
 Fogja 's az ember Igye' fékit öröme vigye,
 Ülteti Székében, Koronát Fejedelmi Fejében
 Tett; hogy utánna tegyen másti, ki Vitzéje legyen.
 Ötet azért szíven viselő meg örült Haza híven
 Minden időbe szeresd; terhes ügyedbe keresd.
 Székibe szent Képet visel Ő; ki vezérleni Népet
 Ült oda: Nézzed, ezért, mind Fejedelmi Vezért.
 Részire hodolj-meg, szeretettel előtte hajolj-meg;
 Lészen Atyád' 's Fejed Ez; két Sali-szárnya fedez.
 A' mit okos Rendel javadért maga' Székibe rendel
 Vedd-be Te, 's mint igazon edgybe nyugodj-meg
 azon.

Mert tudom isméd mitsodás okos E' Te Vezéred
 Tud könyörölni; szemes: gondolatokba' nemes.
 Drága Keresztyénység, 's az egész Hazabéli szegénység,
 És valamennyi személy bajba vagy; Ebbe' remélj.
 Bizz Ehez óh Jobbágy! jut alád bizony általa jobb
 ágy

Róllad el-üz keze kint, gyászos ügyedre tekint
 Fufs ide mérészen, Leopold Menedek' helye lészen;
 A' ki le-nyomva valál! Szíved öröme talál.
 Benne remély Vallás! egyenest folyamodj-oda Pallás!
 Szívem előre hívzi, dolgod öröme viszi.

Erre tekints Mársnak született Fija! tarsd hadi-Társ-
nak,

Nyújts neki hitre kezet; 's győzedelemre vezet. —
Légyen örök Hálá! hogy az űg ez Űgyet ki-tsinálá,
'S edgy Jóhoz ragadott Bölts. *Leopoldot* adott.

Két keze mindennek, verj Tapfot ezerler-is Ennek,
Mondd Magyar ösztönözött Tapfok ütése között:
Boldog időt éljen Leopold!!! bajainkba segéljen
Birtokait nevelő Bölts efze menjen-elő.

Légyen igen rendes Birodalma, Lakó helye tsendes,
Népe fogadja szavát, mellynek akarja Javát.

A' dühös ellenség, 's az igen maga-hitt Idegenség;
Melly viadalra tsalá mind hamar esen alá.

Légyen Törvényes Fejedelmi Nagy Udvara fényes
Drága szerelmeivel Hertzegi Gyermekekivel.

Élj Haza' Bölts Nádor-Ispánja, Király' Fia Sándor
És sokalítsd mi javánk', hald-meg ügyünkbe sza-
vunk'.

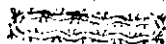
Hiv Magyarid nézzed, Javokat könnyörülve tetezzéd,
Mert fel-emelve kezek' Téged' ohajtnak ezek.

Légy jeles oh Hertzeg! valamig az az óra le-pertzeg;
Mellynek eredbe nagyon drága folyása vagyon.

Légy Te-is Országunk nyugodott; hogy elébbi Vi-
lágunk.

Éljük; örömbe' legyünk mig a' Halálra megyünk.

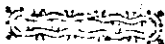
Miskóltz 3. Dec. — „ Azt olvastam a' Khina-
béliék felől, hogy midön azt meg hallották volna,
hogy az Europabéliék is tudnának 'sebbe-való órá-
kat tsinálni ezt mondották: „ Az Europabélieknek-
is kezd már eszek lenni, „ de ugy gondolom, hogy
tsak azokról mondották, a' kik vagy Óra-művesek,
vagy az azoktól vásároltat viselik 'sebbeikben. Ko-
ránt sem-is értették ama' Gulyáfokról, kik a' Kó-
tai-Pusztán edgy órát találván fel-nem merték-ven-
ni; hanem Ördögnek vélvén öszve meg-öszve tör-
ték: és hogy utánnok né-mennyen, egyszer edgyik-
nek, másfzor másfknak kellett hátra-nézni; hogy
ha tsak ugyan utánnok menne, majd keményebben
a' hátára szednének — De nem értették még amaz
Alsó-Vályi Parafzt Suhantzról-is, ki a' múlt No-
vem.

vemberben a' zsebbeli-óránkkal, vagy az óra vele így járt. — Edgy bizonyos Ur, kinek a' Kima Szombati Vására oda engedtem az órát, el-ejtette azt szerentsétlenségéből, midőn által ment volna egy árkon — Meg-lelte edgy *Csörnök Gergely* nevezetű Suhantz; de mint jár vele? meg-áll felette, és gondolkozik ha hozzá nyuljoné vagy ne: végre le-térdel és halván pertzegését, tekingetettalája, vigyázza a' száját a' mellyel beszéllene, de tsak ugyan hozzá nem mert nyúlni, hanem fogta, 's edgy botot akasztott a' Kúltsos-Lántzára, és föld-szint húzta-ki az árokból a' partra. — Itt már a' neve fölől gondolkozik, végre reá talál 's ezt mondja: „Ez! ez utstse *Ispiritus*, mert beszéll; de nem bánom én ha az-is, biz' el nem hajítom, tsak nem rágja-ki a' Tshám ujját, ha meg-vesz is — azzal fogja, 's ugyan azon a' boton, mellyen fel-vette, bé-botsátja a' szür-ujjába, és haza menvén így szól az Annyának: Jöjjék-ki Kend! mi ördögöt találtam; e' biz' *Ispiritus*, mert beszéll — az Annya-is, ki életében tsak egyszer látott órát, így szóllott: Hó Getzi! tom én mi ez: e' bizony nadrág hasitékjába való óra, sokat ér ám ez, meg-érne öt forintot-is — Meg-szóllal ezekre az öreg Apja a' Kohszikból, 's ezt mondja: ötöt! de a' nyoltznak se sok hujja; drága jó féle vasból vagy az készítve, noha bé-van ónozva — ez után a' Ládába zárták, és szüntelen nézték, halgatták ha beszéllé még. Végre le-folyván a' Lántza meg-áll; ezen meg-ijednek az öregek, és el-romlottnak gondolván, alig hogy ki-vallották a' Publikátzióra-is, tartván attól hogy az öt forintot le-kell fizetni a' meg-némulásáért — Ez a' dolog nem költemény; magamon történt: a' Suhantz maga beszéllette-le, mint járt vala az óránkkal.

Kólosvár, 20. Dec. 1790. — „Kedves Barátom! Mit gondólsz a' mi Diétánk fölöl? A' gyűlések' utolsó határ punctuma 20-dik Dec. vala téve, de már arról-is el-haladott a' miat, hogy nehezen edgyezhettek, hólmi ollyos dolgokban, mellyeket az okosob-
bak

bak nem nagy dolognak tartanak, némellyek pedig igen sokat helyheztetnek benne. — Sőt még nagyobb sugok néked: — Egy nagy A. és nagy B. között csak nem haj huzás esett, melynek szaga idővel a' te orrodrais el-fog hatni — de itt még most *Bös in Lingua*. Ugy hallam, hogy már hólnapután, az az 23 dikban el-kezdődök a' gyűlés, ha addig a' szivek és akarata ölzve-gyalultathatnának, Még itt közönléges gyűlés nem volt, még is főkon azzal álmadoznak, hogy ama híres *Jesuviták* szerzete mely egész *Europának*, és magának a' Pápanak *Bulája* által töröltetett vala el, ezen fél maraknyi Erdély országotskában újra helyre fogna állittatni. *Risum teneatis Amici!!* Itt azt kérdem tölled Barátom: Vallyon a' mi Hatalmos — és csak nem leg-hatalmasobb Apostoli Koronas Királyunk, a' Romai Birodalomnak Tsászarja tselekedhetné ezt maga is a' maga egyedül való akaratjából, minekutánna már ezeknek el-töröltetésekben minden Europai Udvarokkal, és a' Romai Sz. Székkel is meg-edgyazett? Tselekedhetné a' R. Anya-szent-egy-ház feje a' Pápa magától, ha akarná-is tellyes igyekezettel, minekutánna már az előtte volt Pápa *Bullával* törölte-el? Meg-enged az én kegyelmes Királyom az én ki nyílt egyeness-szivűségemnek, hogy azt találám mondani, hogy ezt ő sem tselekedhetné magától. — Tselekedje pedig a' Pápa! *Adieu infallibilitas!!* — De azon-kivül-is mondhatom: *fallibilitas* — nem fallibilitás — a' Pápa sem állithatná többé egyedül ezt a' szerzetet vissza — noha ezen szerzetről egész *Europának* nem lehet, sok dolgokban, egész betsület nélkül szollani. — Ha ezek ennek tselekedésére és helyre állittására nem elégségesek magoktól: ez a' fél maraknyi kiss Erdély lesz ezeknél hatalmasobb, ugyé? — Lád Barátom, azok, kik ilyeneket álmodnak, mind csak olyanok a' mi országunkban, kik a' *Jesuviták* el-töröltetéseknek historizját nem tudják, és ha a' Puskapor tsinálók egész *Europában* egy órában meghalvánának, soha többé a' puskaport fel-nem találják. — Ne gondold

azonban jó Kurirom! hogy itt-is a' nagyobb szemöldökü Férfiak inkább ne szégyellenék, mint nevetnék az efféle álmadozásokat. — Tudodé hogy a' Budai gyűlésekben én is jelen voltam, mikor ezeknek helyre állítatásokról szó volt, de mire ment a' dolog? Semmiire. — Ninsenis szükségünk ezen Szerzésre, mit vagynak a' tudos és szelid *Piáristák* és ugy nevezett *Minoriták* ezek helyett? It van minden K. Gyűlekezetnek a' maga Leiki-Ráztora Plébánusa, ezekre bizottatott a' Nyáj, kik ezt szorgalmasan őrzik és legeltetik. Ezek ollyon szükségesek a' mi Falvainkban és gyűlekezeteinkben, mint a' ló kenyérben — ezeket kellek nekünk keresztényi módra betsülnünk, és tisztelünk. — Az id-egyült magyarok olly szifrak nemzeti egyforma tsinos köntösökben, hogy nem lehet eleget gyönyörködni bennük, és éppen olly gazdag köntösűek, mint a' Magyar Országok valának Budán. Minden Vármegyének különös Uniformája vagyon. Drágafagunk éppen mintsen a' mint gondoljuk vala. — Elly fokáig!

Tudósíttás.

Sauber Friedrich György minden-féle fűszerek Pofoni polgári áruusa, ki már 2 elzetendöktől fogva Magyar Orszagra, oly hasznos zöld székér kenővel szolgál, melly eddig elő minden Fabrika 's egyéb mellelég-beli makhináknek hámozok 's nyergek' szíjainak kenélekre a' mint leg oltsobbnak ugy leg hasznosabbnak tanáltatott, ajánilya a' N. Magyar hazának ezen szolgálattját továbbra is, és igéri, hogy a' nevezett kenővel ezentul nem tsak Máfa, fél és fertály Máfa, hanem Font szamra-is szolgálni fog, 1 Máfát 20 for. 1 Fontot pedig 12 kron adván belöle. — Tanáltatik Pofonban a' négy-vezer (Vier Aczter) utzában, a' Szerentsénél — Pessen pedig várfárkor a' Fejer-hajoná a' Kereskedőnek maga bottyában, egyébkor *Mokscha Mihálynak* bottyában az Hatvani kapu mellett.